

med det ærede Medlems Tankegang. Jeg tror ikke at fejle, naar jeg mener, at det ærede Medlems Anskuelse er den, at begge Forslag, baade Flertallets og Mindretallets, saavel som Regjeringens, forsaavidt, maa siges at være rigtige, som de praktisk ville føre til at afhjælpe en hel Del af de Ulemper, der maa siges at flæbe ved den nuværende Tingenes Tilstand. Han ønskede i og for sig at gjøre Skridtet fuldt ud og følge Udvalgets Flertal; men da der viser sig Vanskeligheder derved, idet man ved at gjøre dette store Skridt risikerer ikke at komme til noget Resultat, anser det ærede Medlem det ikke for urigtigt at følge Mindretallet, men tværtimod for ikke blot det Rigtigste, men for rigtigt at gaa den Vej, Udvalgets Mindretal foreslaar. Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem af Mindretallet, og det forekommer mig, at denne Maade at betragte Sagen paa er fuldstændig i sin Orden. Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom jo rigtignok med den forslidte Udtalelse, at man kunde vente Dyrehavstiden med, da man havde ventet saa længe. Han mente, at der ikke kunde være Tale ialfald om mere end nogle faa Aar. Dertil skal jeg for det Første bemærke, at denne Henvisning til, at vi gjerne kunne vente, fordi vi have ventet saa længe, forekommer mig, ikke at stemme videre vel med den Holdning, som det ærede Medlem ellers ved flere Leiligheder indtager. Det ærede Medlem fremtræder ofte som en meget ivrig Fremskridtsmand, som den, der med Ungdommens Raffhed og Utaalmodighed vil, at man skal gaa frem uden at se til Høire eller Venstre. Dermed stemmer den Betragtning ikke rigtig, tror jeg, at man nu gjerne kan vente nogle Aar, fordi man har ventet saa længe. Det forekommer mig, at netop den Omstændighed, at denne Sag har været Gjenstand for Forhandling nu i omtrent en halv Snes Aar, vel maa opfordre os til at gribe den Leilighed, der nu frembyder sig til at føre Sagen til en Ende, der er af den Betskaffenhed, at man derved selv efter den ærede Ordførers Indrømmelse idag virkelig naar de praktiske Goder, som tilsigtes gennem en Reform som den, der er Tale om. Jeg

kunde endda forstaa det ærede Medlems Betragtning, dersom man ved at vedtage et saadant Forslag, som i dette Dieblit kan ventes gennemført, affaar enhver videre Udvikling af denne Sag; men det er jo aldeles ikke Tilfældet. Ikke at tale om, at der udtryffeligt staar i Lovforslaget, at Loven skal underkastes en Revision om 10 Aar, er der jo en Mulighed tilstede for, at en Gjenoptagelse af Sagen kan finde Sted meget hurtigere end om 10 Aar. Regjeringen kan jo tage Initiativet; men ogsaa ethvert enkelt Medlem, altsaa ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), har det i sin Magt at reise Spørgsmaalet, naar han vil. Altsaa, Sagen stiller sig virkelig saaledes, at dersom vi nu vedtage, hvad vi kunne faa, erkjende vi jo Alle, at derved i mange Henseender vindes praktisk vigtige Goder, og at vi aldeles ikke i fjerneste Maade derved ere forhindrede fra, dersom vi ikke mene at have vundet nok, at begynde at arbejde paa at gaa endnu videre. Det er saa langt fra, at vi ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, affkære os fra en videre Udvikling, at jeg tværtimod paaistaar — og jeg tror, at Enhver, der rolig vil overveie Sagen, maa give mig Ret deri —, at vi netop ved at vedtage Lovforslaget bringe Sagen ind i et Spor, hvor det er meget lettere at føre den videre, end naar man lader Sagen staa paa det Punkt, hvor den nu staar; thi ved at vedtage Forslaget faa vi i Principet staaet fast, at Rigsdagen har en Raadighed paa dette Omraade; vi faa staaet fast, at disse Lønningsforhold i det Hele trænge til en Omordning; vi faa saa at sige Haand i Hanken med Sagen; det er Principet, vi faa at sige føre ud og hævde ved at vedtage Lovforslaget. Naar Sagen dertimod nu falder, saa bliver den staaende paa det samme Spor, hvor den nu har staaet i 10 Aar, og den bliver i Biværeligheden bragt i et Uføre. Man tror, at Folkethinget ved her at tilbagevise et Skridt, der er gjort fra en Regjerings Side, som paa dette Punkt er gaaet videre end alle dens Forængere, og som er gaaet meget videre end der, som den ærede Ordfører gjentagne Gange har gjort opmærksom paa, i ind-